

maal, dog at det i saa Tilfælde skal indføres i Bogen, at Skipperen har nægtet at give et Studsmaal. Paa den anden Side skal ogsaa Mandstabet have Frihed til at sige, at det ikke ønsker noget Studsmaal givet i Bogen, men saa skal dette indføres. Skipperen, der skal forhøre Mandstabet, bliver ved en saadan Paa-tegning givet Opfordring til at see sig bedre for og skaffe sig de bedste Oplysninger, han kan. Jeg har været ombord i et Skib som Styrmand, hvor vi havde saadant et Par Ugler ombord; de gave os overordentlig meget at gjøre, og havde vi ikke havt to, tre Mand ombord, som vi kunde stole paa — det var forresten en fort Besætning — saa havde vi været meget ilde farnede. Det, at en Skibsbreng kan stige fra Dreng til det høieste Trin ombord, seer jeg slet ikke har noget Sammenhæng hermed, og jeg seer heller ikke, hvorfor et Tjende paa Land ikke skalde efterhaanden kunne stige til de høieste Trin. Efterhaanden som Udviklingen gaaer fremad, tænker jeg mig, at de høieste Poster og den Værdighed og Pynt, som følger med, ogsaa ville komme dem tilbeel, som begynde paa de nederste Trin i Samsundet. Dette seer man kan see i andre Lande, og jeg tænker, at vi ogsaa kunne blive saa fornuftige.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at det var for haardt en Straf, der var sat for en Mand, der gik iland og blev 2 Dage borte, da han antog, at en Mand maatte have 3 Dage til at sove sin Ruus ud. Jeg er i høieste Grad forundret over denne Udtalelse, thi hvis en Mand har Hang til at tage sig en Ruus, synes jeg virkelig, at det er det Allerbedste, man kan gjøre for ham og Skibet, at forhindre ham derved ved at paalægge ham en saadan Straf, at man betager ham Høsten til at gjøre det. Det er ingen Ubethdelighed, naar man ligger i en fremmed Havn, da at skulle savne Mandstabet; bliver det først Skib, at en Mand for en Betaling af 2. à 3 Dages Hyre kan gaae iland og have sig en rigtig Fornøielse, er jeg vis paa, at Skibene, hvor det er let for Mandstabet at komme bort, undertiden maae ligge med det halve Mandstabet fraborde, uden at have Magt til at holde paa dem. Hvad bryder en Matros, der gaaer

iland og spenderer 10 à 12 Specier paa sin Fornøielse, sig om at give 3—4 Mark, ja indtil 2 Rd. til for at have Fornøielsen! Han kjøber den allsaa af Skipperen. Der bør være meget strenge Straffe for dem, som gaae iland og blive borte længere end de maae, eller gaae fraborde uden Tilladelse. Det ærede Medlem har talt om, at det var for haardt, at det, at blive over 2 Dage borte, skalde anses for Rønning. Jeg er enig med ham i, at det er temmelig strengt, og jeg troer i det Hele taget, at dette Punkt om Rønning burde nøiagtigere bestemmes og derefter straffes meget strengere. Vi kunne vist Allesammen erindre, at der for nogle Aar siden i Australien laae Hundreder, ja, maaskee Tusinder af Skibe, som ikke kunde seile, fordi deres Mandstabet var gaaet sin Vej, disse Folk tjente naturligtvis en heel Deel flere Penge end dem, der blev, men Skipperne og Røberne bleve ødelagte. Mandstabetes Tilstedeværelse ombord er en nødvendig Betingelse for Skibets Sikkerhed og for Tilstedeværelsen af store Værdier, der maaskee findes i det, og jeg kan ikke see, at der er nogen anden Maade at holde Mandstabet tilbage paa, end at gjøre alt muligt for at forhindre det fra at gjøre, hvad der under andre Omstændigheder var tilgiveligt, men som under disse Omstændigheder, da det fører saa megen Skade med sig, er høist strafværdigt. Det samme Medlem meente ogsaa, at man ikke skalde tilbageholde saameget af Mandstabet Hyre. Deri er jeg ogsaa uenig med ham. Det er vanskeligt ombord i en Coffardmand at holde paa sine Folk, langt vanskeligere end paa en Orlogsmænd, og det har høilig forundret mig at høre ham sige, at det skalde være vanskeligere paa en Orlogsmænd. Dette har jeg aldrig hørt; jeg veed kun et eneste Tilfælde, hvor en Mand er rømmet fra et af vore Krigsskibe, uden at man har faaet fat paa ham igjen. Men naar man ligger ombord paa et Coffardskib, hvor man ingen Vagt har, og hvor der i fremmede Havne er store Fristelser ved høiere Hyre og deslige, vil det Mandstabet, som ikke duer, og det er jo netop for dette, man skriver Love, meget let forsøres til at forlade Skibet og derved bringe Skipperen, Røberen, Befragteren og alle mulige Interesserede i stor For-